

ΤΕΜΑΧΙΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

ἐκ τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως.

Ἐκ τοῦ πρὸς τοὺς Γορτυνίους ποιήματος τοῦ κ. Ἀναστασιάδου ἀπὸ Βελιμάχι, δημοσιευθέντος ἐν τῷ Δικαίῳ.

... Ἀκλῆρος ἦτον ὁ Ὄθωνας, τὴν ἔδωξαν τὴν λόθα
καὶ φέραμε τὸ π τὸ Γεώργη μὲ τὴν Ὀλγα.
Ὅπου γυνᾶνε τὰ παιδιὰ στὸ μῆνα σὺν κουνεῖι.
Τὸ ἔθνος ἀσφαλίσθηκε καὶ πλέον δὲν τὸ μέλλει.
Τρισέβαστε Γεώργιε, συγγώρα μου τὸ λάθος
Τὸ θάρρος σου μὲ ἔκαμε, τρισέβαστε πατέρα
τὴν Ὀλγα τὴν τρισέβαστη τὴ θεωρῶ μητέρα (!)
Τὸν Κωνσταντῖνον ἀδελφόν, καὶ τὰ λοιπὰ παιδιὰ μου!
Γιατὶ δὲν ἔγω ἐγὼ παιδιὰ, τὰ θεωρῶ δικὰ μου! . . .

Ὁ ποιητὴς δὲν ἐξηγεῖ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπέρχεται ἡ συγγενικὴ αὐτῆ ἀνωμολία, ἣτις εἶναι ὀλίγον ἀσύμφωνος πρὸς τὴν λογικὴν.

... Κάλιστα τὸ γνωρίζετε, Γόρτυνος καλαμάρια (!)

Οὐδ' ἐδῶ ἐξηγεῖται ἂν ὁ ποιητὴς ἐννοῇ τὰ μελανοδοχεῖα ἢ τὰ γνωστὰ θαλάσσια μαλάκια.

... Δὲν πταίει ὁ Νικολόπουλος, οὔτε τὸ Δεληγιάννη. . .

Ἀξιοσημείωτος εἰς τὸν στίχον τοῦτον εἶναι ἡ ἀπόδοσις τοῦ οὐδετέρου γένους εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην.

... Ἀναστασιάδης γράφομαι, Θεόδωρος ἐβαπίστην
Καὶ ποιητὴς ἀγράμματος ὀρθόδοξος τὴν πίστην!

Ἐκτὸς τῆς ταυτότητος τοῦ ὀνόματος μετὰ τοῦ κ. Δεληγιάννη καὶ τῆς βραπτισεως, ἣτις ἔπεται μετὰ τὴν γραφὴν, ἀξιοπαρκτηρήτος εἶναι καὶ ἡ σπανία τῶ ὄντι εἰλικρινειῶν τοῦ ποιητοῦ.

... Ἀναστασιάδης λέγομαι ἀπὸ τὸ Βελιμάχι.
Μὴ μοῦ ξυλοφορτόνουνε τοῦ δυστυχῆ τὴ βάχι.

Θυμασία εἶναι ἡ ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ αὐταπαρνήσις καὶ μετριοπροσύνη.

... Συντάκτα τῆς ἀληθείας, γράψετε εἰς τὸ φύλλον
Τὸ πιετιρεχέτιμον (!) θὰ στελεω καὶ ἄλλον φίλον.

Κατὰ πὸς σχολιαστάς, ἡ δυσδιάγνωστος ἐκείνη λέξις σημαίνει «ἔχε ἔτοιμον τὸ πιεστήριον». Εἶναι δὲ θαυμασία καὶ συγκινητικὴ ἡ ἀγαθότης τῆς καρδίας τοῦ ποιητοῦ, ἀποστέλλοντος τοὺς φίλους του εἰς τὸ πιεστήριον!

Δεῖγμα τῆς ὀρθογραφικῆς τοῦ κειμένου ἔστωσαν οἱ ἐξῆς στίχοι :

Μαδενπισέβο ἡ πολιτοί, γιαναντοτφιάσουν ὄσεκῆ,
Μερεβοβελ κεμαχερι θενατιρπατοστοχερί.
κεσπαθη ακουσιμενον κοπτερον κελαδομενον. (!)

Ἐτερον προῖον ἐξόχου ποιητικῆς μεγαλοφυΐας εἶναι καὶ τὸ ἐν τῇ *Εὐννομία* Λαμίας δημοσιευθὲν ποίημα ὑπὸ Γ. Μ. Καρχιγιάννη ἐξ Ἄργους ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ὄρφανὸν τοῦ... χειμῶνος».

Τὸ ὄρφανὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχει τόσον κακὸν πατέρα, εἴτε ὁ χειμῶν εἶναι οὗτος εἴτε ὁ κ. Καρχιγιάννης λέγει:

Ἦ γλυκειά? Ἰουλλου αἴρα!
Σὺ σκληρὰ χειμῶνος αἴρα!
Μὴ ἐνδύεις καρδιά μαῦρα
Καὶ κατοικίας εἰς ξένη χώρα
(ὄρφανόν)

Βλέπετε, ὅτι τὸ ὄρφανόν, ἀπολέσαν τὸν πατέρα του, τὸν ὀρθὸν λόγον, εὔρε μητέρα του τὴν παρῆνθεσιν.

Γιατὶ γυρίζω μοναχὸ
Ἐν μέσῳ κρούου μόνο!

Παντοῦ ζητῶ ἐλεησμούς
Μὲ χεῖλη μαραμμένα!

Οἱ ἐλεησμοὶ τοῦ ποιητοῦ ἀξίζουσι βεβχίως τοὺς ἐπαιτισμοὺς τοῦ φίλου μας Λεκκτσᾶ.

Γιὰ νὰ γυρίξῃ μοναχὸ
Εἰς τοῦ βοργιᾶ τὸ κῆμα!

Αὐτὸ τὸ νὰ περπατῇ εἰς τὸ κῆμα, κατώρθωσε μόνῃ ἡ πίστις τοῦ Ἁγίου Πέτρου, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ ὄρφανὸν τοῦ Καρχιγιάννη.

Ν' ἀκούῃ πῆγαν' στὸ καλὸ!

Στίχος ἐκφραστικώτατος!

... Νὰ βλέπῃ . . . γυμνόπουν εἰς τὸ χιόνι
Καὶ νὰ πατῇ ὡς τὸ πτηνόν.

Τί περίεργον τὰ πτηνὰ νὰ περιπατῶσι ἀνυπόδητα!

Καὶ ἡ τελευταία στροφή

Ψυχορραγεῖ τὸ ὄρφανὸ
Εἰς τοῦ βοργιᾶ τὸ κῆμα
Κανείς δὲν ἐρωτᾷ γι' αὐτό.
Πῶς ἔπασε τὸ ὄρφανὸ
Στοῦ Κέρβερου (!) τὸ μνημα.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΦΡΟΝΗΜΑΤΑ.

Εἰς δεῖγμα ζωηρὸν τῶν φρονημάτων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀρχόμεθα καταχωρίζοντες τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς *Ἀργολίδος* τοῦ Νεαυπλίου :

«Βυχαρίστως ἀναγγέλλομεν, ὅτι κατὰ τὰς προσεγεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς θέλει ἐκτεθῆ ὡς ὑποψήφιος ἐν Ἄργει ὁ κ. Κ. Πλατούτσας, νέος δραστήριος, κοσμούμενος μὲ πολλὰς ἀρετὰς καὶ ἐν γένει τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας παρέχων διὰ τὴν ἐπαρχίαν του, ἣτις ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματά του. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν Ἄργει καὶ οἱ ἐνταῦθα ἐγκατεστημένοι συμπολιταὶ του ἀνυπομόνως ἀναμένουσι νὰ τὸν ὑποδεχθῶσιν. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ πρόγραμμά τοῦ κ. Πλατούτσας, τὸ ὁποῖον ἐν καιρῷ θέλομεν δημοσιεύσει, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῷ διὰ τὰς λίαν προοδευτικὰς ἀρχὰς του».

ΦΟΡΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ.

Ἀπόσπασμα ὑπομνήματος σαρκὸς ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὄστοῦ ἐκ τῶν ὀστέων :

« Εἰς ταῦτα ὁ κ. ὑπουργὸς μοι ἀπάντησεν : ἄς οἰκονομηθῇ προσωρινῶς τὸ πρᾶγμα, διότι ὁ Βελέντζας θ' ἀναπληρωσῇ τὰς ἐλλείψεις του, ὅταν τελειώσουν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἐνεργὸν μέρος. »

« Ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς μὲ διέταξε νὰ μὴ κάμω λόγον εἰς κατένα, οὐδὲ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἀναβάλλων πᾶσαν ἐνέργειαν, διότι προσεχῶς θέλει οἰκονομηθῆ τὸ πρᾶγμα. »

Ι. ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, ἡ
Κυρ Γιάννης.